

מיכתבים

שאחרי מלחמת העולם השנייה סופחה לברית המועצות, כה הפכה לבירת הרפובליקה הסובייטית המולדאביה, מעולם לא היתה עיר פוליטית. **דוד אנגלברג**, רמת-גן

שלא נדע מצרות

רישמי מסע של קורא במיזרח הר-חוק.

כקורא נאמן של העולם הזה, דאגתי לכך שבכל תחנה במסעוטי במיזרח הרחוק ימתין לי גליון של העיתון. זה עובד יופי וכך אני מצליח להתעדכן, לעיתים מזומנות, בכל הכלל שאני מגלה בעת מסעוטי. רק עכשיו חזרתי מסיבוב במקאו, המושבה הפורטוגלית הקטנה צפונית להונגקונג, ומה שקרה שם, זה משהו מדהים: בגלל רשלנות המרפס של מיפעלה הפס המקומי במקאו, הונפקו 600 כרטיסי-פס שנשאו

מפקד חיל-ההצלה קאוקיגי
הכל בגלל הסינומ

מיספר זהה ודוקא המיספר הזה עלה בגורל כוזבה בפרס הראשון. אל תשאלו מה שהלך שם. שלא נדע מצרות. **בנימין ברנט**, טוקיו (זמנית)

נבנים

על מצב האומה.

פעם אמרו שהאחרון יכבה את האור, עכשיו זה כבר לא מעשי. כי כבר גנבו גם את השאלטר. **ג' נח**, חולון

לשון ביצי התרנגול

על שפתו של אחד מכוכבי לילות ישראל (מגפיים מסונדלים). העולם הזה (25.2.87).

שאלה: הזכרתם בדיתי אחד, גארי ניפון, המופיע בסריטה החדש של חברת קאנון חתול במגפיים. וצייתתם כי הוא מדבר אנגלית בניב קוקני כבד. **מרקו מלבי**, טבריה

תשובה: לשונם של בני מעמד הפועלים במיזרח לונדון. המונח קוקני הוא סירוס של המילים האנגליות ביצי תרנגול, כשהכוונה לביצי תרנגולת דווקא, אך ביצים קטנות וחסרות חלמון.

פרה אדומה ושרופה

על קיום טקסים ארכאיים (תשקיף). העולם הזה (25.2.87).

אני מתפלל על אנשי בני-ברק, המקפידים על קיום פרדיון פטר חמור, שהיא מיצוה מן התורה, ומתעלמים ממיצוה פרה אדומה, אחת שכמותה צריך, לעיתים מזומנות, לשחוט ואחרי ששורפים את גופתה (כלשון הכתוב. את עורה, ואת בשרה ואת דמה. על פירשה ישרוף) משמש האפר כחומר-חייטי כנגד כל מיני עבירות מטמאות. **רמי זלינגר**, הרצליה

* גלויה משנת 1936. הכתובת בערבית: פאוזי אל-קאוקיגי, מפקד המורדים.

(המשך מעמוד 3)

בוושינגטון החל מתקופת יצחק רבין (רבין, דיניץ, ארנסט, עברון) הרי הכדאיות ליעקובי לקבל על עצמו משרה זו היא רבה: 50% סיכוי להיות שר בכיר מאוד (שר-הביטחון) 25% סיכוי להיות אפילו ראש-הממשלה.

אבל אם פורשים את היריעה אחורה, כפי שצריך לעשות, ומתייחסים גם לשלושת השגריים שקדמו לרבין (אליהו אילת, אבא אבן ואייב הרמן) המסר הוא חד-משמעי: אם אתה משגר בווינגטון, יש לך סיכוי גדול לעמוד, בשוכב ארצה, בראש מוסד אקדמי.

בבקשה: מתוך שיכעה השגריים בווינגטון עד כה, חמישה (70%) עברו לפחות זמנית לעולם האקדמי — אבא אבן, נשיא מכון וייצמן; אילת והרמן נשיאי האוניברסיטה העברית; דיניץ, סגן נשיא האוניברסיטה העברית, עברון, נשיא אוני-ברסיטת חיפה.

מישהו רואה את גר יעקובי כנשיא אוניבר-סיטת בן-גוריון בבאר-שבע?

אפרים וכלל, ירושלים

עוול לחתולים

על השוואת בני-אדם מסויימים לחתולים (סוחרי ההשפעה). העולם הזה (18.2.87).

מפליא הרב כיצד כינה, בעקיפין, אורי אבי נרי, הידוע כחובב חתולים מושבע, חיות-בית חד-מדות אלה גנבים ולפי כותרת-המישנה של אותו הנדון: "החתולים החליטו שלא לגנוב עוד בשר מהמיטבח".

להשוות את החתולים האמיתיים והמקוריים עם החתולים המזוייפים (תכריח-הכנסת), זה ממש עוול. הראשונים נלחמים את מלחמת הקיום של-הם, עוזרים לאנושות בכך שמחסלים את העכ-ברים המזיקים ומפיצי המחלות ובטוחני שאם החתולים (המקוריים) היו יושבים בכנסת ומנהלים את המדינה, המצב היה הרבה יותר טוב, כי הם ניחנו על-ידי הטבע בחוכמה מופלגת. אבקש, לכן, להימנע בעתיד מהשוואות בלתי-צודקות כאלה. **ל' גטניו**, הוד-השרון

מי אמר 2500

על המשכורות המשתלמות לצעירים, היורדים מן הארץ באין ברירה (ה). מהגרים. העולם הזה (18.2.87).

הכתבה מאוד מעניינת, אבל נראה לי כי יונתן שם-אור טעה כאשר כתב על משכורות של 2,500 שקל חדש ברוטו. אם המשכורות היו באמת בסדר-גודל כזה, לא היתה הגירה ולא היו שבתות רופאים, אחיות ועובדי-מינהל בשרות-הבריאות, ואפילו במערכת החינוך ובטלוויזיה לא היו שבי-תות ועיצומים.

פרסמו, בבקשה, מקומות-עבודה המוכנים לשלם משכורות כאלה ותגרמו למהפכה בשוק הע-בודה בארץ. **יהודה גרבר**, חולון

הסנדרל והקצין העיראקי

על האיות הנכון של שמות מישפחה מסויימים (מה שמו). העולם הזה (25.2.87).

העולם הזה הגיע למסקנה כי האיות הנכון של שם המישפחה של המיליארדר הסעודי, גיבור פרשת הנשק לאיראן, הוא כשוכג', בגין הסינומ התורכית ג'. זה נכון ומי שרוצה דוגמות, יכול לקבל:

סנדרל, בתורכית, הוא כונדרג'י (אישי-הנעי-ליים) ואגב, מילה זאת משמשת גם בערבית. והקצין העיראקי, ממוצא תורכי, שעמד בשנת 1936 בראש המרד הערבי בארץ ואשר ניסה את כוחו שוב בחורף 1948, עת חש ארצה בראש חיל-ההצלה ונחל מפלות קשות בשערי טירת-צבי ומישמר-העמק, היה, כידוע, פאוזי אל-קאוקיגי. **חיים שטרן**, חיפה

רומניה איננה פולינה

על מיקומה של העיר קישינב (ב). מדינה. העולם הזה (25.2.87).

60 שנה זה הרבה זמן ביחס ליציבותם של הגבולות המדיניים באירופה, אבל הזקן חביב-המבט ששויט בין הבאים להלווייתו של מאיר יערי, טעה כאשר חיצג תמונה של יערי משנת 1927, כחברת אנשי קן השומר הצעיר, והסביר שזה מהקן בקישינב שבפולניה.

קישינב, עיר ההריגה והפגורים (ראה על ה-שחיטה של ביאליק) היתה ב-1927 ברומניה, ואף

קורא יוני.

העושה מאמצים נואשים לחולל רפורמה כלשהי, לפני שתפרוץ מהפכה לאומנית או קומוניסטית. בתורכיה קיימת דיקטטורה צבאית בהסוואה אורחית.

...הברית עומדת על יסודות איתנים — כל עוד יחזיקו מעמד המישטרים הרעועים החברים בה."

ממשלת-ישראל דאז, עדיין בהנהגת דוד בן-גוריון, לא שעתה לאזהרה זו, הנכונה הקודרת התגשמה בשתיים מתוך שלוש המדינות, תחילה נפל גוראריה-היהודה, מלך-המלכים של אתיופיה, במקומו באה דיקטטורה צבאית מארכסיסטית,

כאשר קראה תמר גולן, כתבת מעריב בפרס, את המאמר על "הפריפריה" (העולם הזה 28.1.87) היא נזכרה שכבר קראה דברים כאלה בשבועון זה, יש לה זיכרון טוב, מה גם שהיא חיתה באתיופיה.

לפני 25 שנים פירסם העולם הזה (21.11.62) מפה של 4. אבני-פינה, שתאירה את הברית הסמויה בין ישראל, איראן, תורכיה ואתיופיה (שנקראה אז עדיין חבש). שם זה בוטל, מפני שהאתיופים רואים בו עלבון.

העילה לאותו מאמר כמעט-נשכח היתה הגשת כתב-ההאמנה של השגריר הראשון של ישראל

מפת "העולם הזה" (2.11.62)
אחרי 25 שנים, אותו הדבר

באריס-אכבה, ויצאת מישלחת חקלאית יש-ראלית לאיראן, בראשותו של עזרא רנני, איש שמיאל שליחיות פוליטיות חשאיות רבות לפני קום המדינה ואחר-כך.

הנה כמה קטעים מהכתבה של אז: "מה מאחד את ממשלות ישראל, תורכיה, פרס וחבש? ...כל הארבע קשורות לחיים ולמוות עם המנה המערבי..."

קשר שני: כל ארבע המדינות חוששות מפני עליית הלאומנות הערבית. חבש חוששת מפני התפשטות מצריים ורומה, לאורך תעלות, ומפני תעמולת-השינאה של רדיו קאהיר בקרב המיעוט המוסלמי בדרום המדינה. תורכיה מסוכסכת עם סוריה, התובעת לעצמה את חבל איסקנדרון. פרס חוששת מפני עיראק.

קשר שלישי: בשלוש המדינות שולטים דיקטטורים-דיקטטוריים של שיכבה פיאורלית-קטנטנה, החוששים מפני מהפכה חברתית, בנוסח מוסקווא או קאהיר. חבש קיימת דיקטטורה רקובה של הקיסר, החושש בכל יום מפני הפיכה צבאית. בפרס קיימת דיקטטורה של השאה,